

Staffa Leopolda

Dzielnice: Bielany

Osiedla: Słodowiec

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1960

Opis

Leopold Staff (1878-1957) - poeta, dramatopisarz, tłumacz, eseista. Pochodził z osiadłej we Lwowie rodziny czeskiego pochodzenia. Po ukończeniu gimnazjum studiował w rodzinnym mieście prawo a później filozofię i romanistykę na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza. Jako dwudziestolatek rozpoczął współpracę z redakcją akademickiego pisma "Młodość", wydawanego w Krakowie. W 1900 roku został członkiem poetyckiej grupy "Planetnicy" a rok potem opublikował swój pierwszy tom wierszy, zatytułowany "Sny o potędze". Młodopolskie motywy utrwalił też w swoich następnych dziełach - poemacie "Mistrz Twardowski" a także tomikach "Dzień duszy", "Ptakom niebieskim" i "Gałąź kwitnąca". W 1909 roku został redaktorem biblioteki "Symposion", dla potrzeb której dokonał wyboru pism wielkich filozofów. Okres I wojny światowej spędził w Charkowie. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości zamieszkał w Warszawie, w domu przy ul. Koszykowej 25. Wspólnie w Waławem Berentem i Stefanem Żeromskim redagował miesięcznik "Nowy Przegląd Literatury i Sztuki". W dwudziestoleci międzywojennym stał się poetą klasycyzującym, o czym świadczą jego utwory zebrane w tomach "Wysokie drzewa" czy też "Barwa miodu". Szalenie ceniony w środowisku literackim, był prezesem Towarzystwa Literatów i Dziennikarzy Polskich, zasiadał w Zarządzie Związku Zawodowego Literatów Polskich a także pełnił obowiązki wiceprezesa Polskiej Akademii Literatury. W swym dorobku artystycznym - oprócz poezji - miał również oparte na wątkach balladowych dramaty ("Skarb", "Godiwa", "Igrzysko", "To samo", "Wawrzyny", "Południca") a także liczne przekłady z języków antycznych, francuskiego, włoskiego, niemieckiego i angielskiego. Podczas okupacji hitlerowskiej był wykładowcą tajnego Uniwersytetu. Miasto opuścił dopiero po Powstaniu Warszawskim i przez kilka lat przebywał w Krakowie. Do stolicy powrócił w 1949 roku i zamieszkał w kamienicy u zbiegu Nowego Świata z ul. Ordynacką. Tam właśnie powstały jego dwa ostatnie - awangardowe - tomiki poezji: "Wiklina" oraz "Dziewięć muz". Zmarł w Skarżysku-Kamiennej.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, Aleja Zasłużonych, 44 grób od strony zachodniej (proj. Jan Szczepkowski).

Upamiętnienia:

ul. Nowy Świat 60 róg ul. Ordynackiej - tablica z brązu na ścianie kamienicy, w której mieszkał po wojnie (odsłonięcie - 20 IX 1958).

Ciekawostki

Ulica powstała pod koniec lat 50 XX w. pod nazwą ul. Byczka Fernando, dzisiejsza nazwa od 1960.

Stan obecny:

Nr 3\5: Zespół Szkół nr 51 im. Ignacego Domeyki. Budynek powstał w 19?? wg proj. Jerzego Baumillera i Jerzego Zdanowicza.

Gimnazjum nr 77.

CXXII Liceum Ogólnokształcące.

Nr 7b: Przedszkole nr 301.

Nr 21: Szkoła Podstawowa nr 187 im. Adama Mickiewicza. Budynek otwarto w 1959, wzniesiony wg proj. Jerzego Baumillera i Jana Zdanowicza we współpracy z Instytutem Pedagogiki w Warszawie. W 1962 otrzymała za patrona Antoniego Makarenkę. Chodziły tu przede wszystkim dzieci pracowników huty. W latach 1959-69 dyrektorka była Zofia Religa. Następne 10 lat kierownictwo sprawowała Danuta Czubyty. W 1981 otwarto z pomocą wojska Izbę Pamięci Narodowej, otwarcie z udziałem gen. Hermaszewskiego. W latach 80 wprowadzono do klas program sportowy (siatkówka, biegi przełajowe, piłka nożna), które uzyskiwały spore sukcesy. Między 1979-89 dyrektorką była Anna Słomińska, a do 1992 Eugenia Majewska. Po niej, do chwili obecnej dyrektorką jest Renata Sobczak. W 1999 szkoła otrzymała, na skutek propozycji młodzieży, nowego patrona.

Nr 23-109: Domki szeregowy. Powstały w latach 60 XX w., mają ujednoliczoną architekturę, dwukondygnacyjne.

Nr 23: w tym mieszkał Kazimierz Fidelus (ur. 1928) - profesor biomechanik, wieloletni pracownik naukowo-dydaktyczny AWF, dyrektor Instytutu Sportu (1978-81), autor i współautor prawie 200 prac i artykułów naukowych, m.in. "Atlasu ćwiczeń fizycznych".

Nr 32: Blok Osiedla Bielany II. Powstał w 1958 wg proj. Marii i Kazimierza Piechotków.

Nr 34: Blok Osiedla Bielany II. Powstał w 1958 wg proj. Marii i Kazimierza Piechotków.

Nr 36: Blok Osiedla Bielany II. Powstał w 1958 wg proj. Marii i Kazimierza Piechotków. Mieszkał tu Zbigniew Jan Jaremko (ur. 1946) - saksofonista tenorowy i sopranowy, klarncista, kompozytor, członek takich zespołów jazzowych, jak Hagaw, Old Timers, Jazz Carriers, Sun Ship.

Nr 38: Blok Osiedla Bielany II. Powstał w 1958 wg proj. Marii i Kazimierza Piechotków.

Nr 40: Blok Osiedla Bielany II. Powstał w 1958 wg proj. Marii i Kazimierza Piechotków.

Nr 111: XXII Liceum Ogólnokształcące im. Jose Marti. 24.08.1945 powstała jako Gimnazjum Koedukacyjne na Bielanych przy szkole podstawowej nr 21 przy Schroegera 7 i Chełmińskiej 66. W 1946 przeniesiono szkoły na Barcicką 2. W 1947 było tu już ponad 300 uczniów. Dyrektorką była Zofia Ringman, a szkoła była filią gimnazjum Sempołowskiej. W 1948 szkoła otrzymała nazwę Państwowe Liceum i Gimnazjum Koedukacyjne nr XXII na Bielanych. W 1955 szkołę przeniesiono na Żeromskiego 22. W 1960 Ringmanową zastąpił Eugeniusz Pietrzykowski. 05.04.1961 zatwierdzono patrona, kubańskiego poetę i rewolucjonistę. Jednym z kandydatów na patrona był Starzyński, ale przegrał. Uroczystość nadania imienia szkole uświetnili przedstawiciele ambasady Kuby. W 1964 dyrektorem została Anna Świeżyńska, a chwilę po niej, w latach 1964-7 Teresa Duchowska. W 1967 szkoła przeniosła się do dzisiejszego budynku, przerabiając go z podstawówki wg proj. Jerzego Baumillera i Jana Zdanowicza. Do 1985 stanowisko dyrektora objął Wincenty Łącznicza, a do 1991 Bogdan Sekinda. W latach 1991-2003 dyrektorem był Waldemar Pacholec. W 2003-4 Renata Janowska, a od 2004 Zbigniew Ślęzakowski. W latach 90 przeprowadzono komputeryzację szkoły.

Tablica poświęcona Zofii Ringman. Powieszona w 1985, dzięki Kołu Koleżeńskiemu im. Zofii Ringman, utworzonego w tym samym roku.

Kamień pamiątkowy. Ustawiony w 1995 na 50-lecie szkoły.

Data nadania nazwy: 1960.03.31

